

Sygn. akt I PZ 2/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z powództwa M. B., M. M. i B. Ś.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opiekuńczo-Leczniczemu w R.
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 16 lipca 2020 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w B.
z dnia 31 lipca 2019 r., sygn. akt VI Pa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. , wyrokiem z 16 kwietnia 2019 r., oddalił apelację strony pozwanej – Samodzielnego Publicznego Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w R. od wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z 11 grudnia 2018 r. w sprawie z powództwa M. B., M. M. i B. Ś. o wynagrodzenie za pracę (k. 383).

Wnioskiem z 18 kwietnia 2019 r. (data nadania przesyłki poleconej), pełnomocnik strony pozwanej wystąpił o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w B. wraz z uzasadnieniem (k. 390-392).

Sąd Okręgowy przyjął, że odpis wyroku Sądu Okręgowego w B. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 15 maja 2019 r. (k. 419).

Strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w dniu 23 lipca 2019 r. (data nadania przesyłki poleconej) wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w B. z 16 kwietnia 2019 r. (k. 444).

Postanowieniem z 31 lipca 2019 r., Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę kasacyjną, przyjmując, że została złożona po terminie wynikającym z art. 398⁵ § 1 k.p.c. (k. 449-450).

Strona pozwana – Samodzielny Publiczny Zakład Opiekuńczo-Leczniczy w R. wniosła w terminie zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z 31 lipca 2019 r., odrzucające skargę kasacyjną (k. 455-460).

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 398⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie i odrzucenie skargi kasacyjnej w wyniku błędnego ustalenia, że odpis wyroku Sądu Okręgowego w B. z 16 kwietnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej 15 maja 2019 r., w związku z czym – wnosząc skargę kasacyjną od tego wyroku 23 lipca 2019 r. – pełnomocnik strony pozwanej przekroczył termin do jej wniesienia, gdy tymczasem doręczenie pełnomocnikowi strony pozwanej odpisu wyroku nastąpiło 29 maja 2019 r., co oznacza, że skarga kasacyjna została wniesiona w terminie wynikającym z art. 398⁵ § 1 k.p.c. W zażaleniu pełnomocnik strony pozwanej wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. oraz o zasądzenie od powódek jako dłużników solidarnych na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik strony pozwanej wyjaśnił, że 13 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w B. nadał na adres: W. O. - Radca Prawny, Kancelaria Radców Prawnych i Adwokata P. ul. [...]przesyłkę poleconą o nr nadawczym: *(...)*, zawierającą odpis wyroku z 16 kwietnia 2019 r. wydanego w sprawie VI Pa (...) wraz z uzasadnieniem. W dniu 15 maja 2019 r. przedstawiciel P. z uwagi na niezastanie adresata przesyłki radcy prawnego W. O. , pozostawił awizo. W dniu 23 maja 2019 r. ponownie awizowano przesyłkę, a stosowna adnotacja –

pieczętka P. – widnieje wraz z podpisem listonosza na kopercie z przesyłką. W związku z pozostawieniem awiza oraz awiza powtórnego termin odbioru przesyłki upływał 29 maja 2019 r., czyli 14 dni od dnia pierwszej próby doręczenia korespondencji. W dniu 29 maja 2019 r. w placówce P. przy ul. K. w Ż. osoba upoważniona do odbioru korespondencji, J. Z. (pełnomocnictwo pocztowe nr (...)), odebrała przedmiotową przesyłkę, co zostało odnotowane przez pracownika poczty, jak również przez złożenie podpisu pod odbiorem korespondencji. Z tych przyczyn niezrozumiałe jest dla strony pozwanej, w jaki sposób nadawcy przesyłki – Sądowi Okręgowemu w B. – zostało doręczone zawiadomienie o odbiorze przesyłki nr *(...)* w dniu 15 maja 2019 r., podczas gdy faktycznie (wynika to również z pieczęci poczty na kopercie) przesyłkę odebrano w dniu 29 maja 2019 r.

Do zażalenia dołączono wydruk z pocztowego systemu „Śledzenie przesyłek” (k. 465-466) oraz pismo pełnomocnika strony pozwanej z 19 sierpnia 2019 r. skierowane do Urzędu Pocztowego Ż. [...], zawierające „skargę w przedmiocie daty doręczenia przesyłki listowej poleconej” (k. 467-468).

Uzupełniając zażalenie, pełnomocnik strony pozwanej złożył odpowiedź P. na skargę z 19 sierpnia 2019 r., zawierającą wyjaśnienie, że listonosz w dniu 15 maja 2019 r. awizował przesyłkę adresowaną do kancelarii radcy prawnego, pozostawiając zawiadomienie awizacyjne, powtórne zawiadomienie (awizo) pozostawiono 23 maja 2019 r., a 29 maja 2019 r. przesyłka została faktycznie odebrana przez pełnomocnika pocztowego kancelarii radcowskiej z siedziby placówki pocztowej. Ostatecznie doręczenie pełnomocnikowi strony pozwanej przesyłki poleconej o nr nadawczym: *(...)*, zawierającej odpis wyroku z 16 kwietnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem, nastąpiło 29 maja 2019 r., a wygenerowanie elektronicznego potwierdzenia odbioru z 15 maja 2019 r. nastąpiło w wyniku błędu listonosza, którego nie można było już naprawić w systemie przez wygenerowanie nowego prawidłowego potwierdzenia EPO z podpisem pełnomocnika pocztowego i prawidłową datą doręczenia (k. 471-473).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione i z tej przyczyny zostało uwzględnione.

Z dokumentów dołączonych do zażalenia: wydruku z pocztowego systemu „Śledzenie przesyłek” (k. 465-466) oraz pisma pełnomocnika strony pozwanej z 19 sierpnia 2019 r. skierowanego do Urzędu Pocztowego Ż. [...], zawierającego „skargę w przedmiocie daty doręczenia przesyłki listowej poleconej” (k. 467-468), a także z odpowiedzi Poczty Polskiej na tę skargę (k. 473) wynika, że przesyłka polecona skierowana do pełnomocnika strony pozwanej, zawierająca odpis wyroku Sądu Okręgowego w B. z uzasadnieniem, została 15 maja 2019 r. pobrana przez listonosza z Urzędu Pocztowego Ż.[...] do doręczenia. Wydając przesyłki u innego klienta P. , listonosz w aplikacji elektronicznej pomyłkowo wybrał w systemie i przekazał do pokwitowania odbioru przez tego innego klienta przesyłkę skierowaną do pełnomocnika strony pozwanej, zaznaczając ją tym samym przez przypadek (omyłkowo) jako przesyłkę doręczoną. Z uwagi na nadanie przesyłki z elektronicznym potwierdzeniem odbioru (EPO), po zatwierdzeniu doręczenia przesyłki zostało ono automatycznie przekazane pocztą elektroniczną do Sądu Okręgowego w B. jako nadawcy z podpisem innego odbiorcy, czego nie można już było wycofać lub skorygować.

To przypadkowe (omyłkowe) potwierdzenie odbioru przez inną osobę dotarło do Sądu Okręgowego w B. (k. 419) i stanowiło podstawę ustalenia, że odpis wyroku tego Sądu wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej 15 maja 2019 r., w związku z czym skarga kasacyjna nadana 23 lipca 2019 r. została wniesiona po terminie wynikającym z art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Wyjaśnienia P. pozwalają na ustalenie, że faktycznie odpis wyroku Sądu Okręgowego w B. został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej dopiero 29 maja 2019 r., a zatem skarga kasacyjna została wniesiona w terminie określonym w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

W tej sytuacji – z przyczyn niezależnych od Sądu Okręgowego – zażalenie okazało się oczywiście uzasadnione, a zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁶ k.p.c.

Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że w postępowaniu zażaleniowym toczącym się na skutek zażalenia wniesionego do Sądu Najwyższego od postanowienia sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi kasacyjnej ma odpowiednie zastosowanie m.in. art. 395 k.p.c. (co wynika z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Zgodnie z art. 395 § 2 k.p.c., jeżeli

zażalenie zarzuca nieważność postępowania lub jest oczywiście uzasadnione, sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, może na posiedzeniu niejawnym, nie przesyłając akt sądowi drugiej instancji, uchylić zaskarżone postanowienie i w miarę potrzeby sprawę rozpoznać na nowo. Odpowiednie stosownie tego przepisu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym oznacza, że jeżeli zażalenie jest oczywiście uzasadnione, sąd drugiej instancji, który wydał zaskarżone postanowienie, może na posiedzeniu niejawnym, nie przesyłając akt Sądowi Najwyższemu, uchylić zaskarżone postanowienie i w miarę potrzeby sprawę rozpoznać na nowo.

Uchylenie zaskarżonego postanowienia oznacza, że skardze kasacyjnej strony pozwanej może być nadany dalszy bieg procesowy, skoro została wniesiona w terminie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie właściwy sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.